ኦሪት ዘሩት

ምዕራፍ ፩ ።		ምዕራፍ ፩ ።
ወኮነ በመዋዕለ ይኴንኑ መሳፍንት መጽአ ረኃብ ውስተ ብሔር ወሖረ አሐዱ ብእሲ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ከመ ይንበር ውስተ ሐቅለ ሞአብ ውእቱ ወብእሲቱ ወክልኤቱ ደቂቁ ።	፩	መሳፍንት በሚገዙበት ወራት እንዲህ ሆነ ፣ ረኃብ በአገር መጣ ፣ የይሁዳ ክፍል ከምትሆን ከቤተ ልሔም አቡ ከሚስቱና ከሁለት ልጆቹ ጋራ በሞዓብ አውራጃ ይኖር ዘንድ አንድ ሰው ሄደ ። መሳ፡ ፪ ፲፯ ፣ ፲፯ ፰ ።
ወስሙ ለውእቱ ብእሲ አቤሜሌክ ወስመ ብእሲቱ ኑኃሚን ወአስማቲ ደቂቁ ክልኤቱ መሐሎን ወኬሌዎን ኤፍራታውያን እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወሖሩ ውስተ ሐቅለ ሞአብ ወነበሩ ህየ ።	፪	የዚያም ሰው ስሙ አቤሜሌክ ይባላል ፣ የሚስቱም ስም ኑኃሚን ይባላል ፣ የሁለቱም ልጆቹ ስማቸው መሐሎን ኬሌዎን ይባላል ፣ እነዚህም የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም ወገን የሚሆኑ ኤፍራታውያን ናቸው ወደ ሞዓብ አውራጃ ሄደው በዚያ ተቀመጡ ። ዘፍ፡ ፴፭ ፲፱ ።
ወሞተ አቤሜሌክ ምታ ለኑኃሚን ወተርፈት ባሕቲታ ወደቂቃ ክልኤሆሙ ።	፫	የኑኃሚን ባልዋ አቤሜሌክ ሞተ ፣ ያችም ሴት ከሁለቱ ልጆቿ ጋራ ቀረች ።
ወነሥኡ ሎሙ አንስተ ሞአባውያተ ፣ ስማ ለአሐቲ ዖርፋ ፣ ወስማ ለካልእታ ሩት ፣ ወነበሩ ህየ ወአከለ ዐሠርተ ዓመተ ።	፬	እነርሱም ከሞዓባውያን ሴቶች ሚስት አገቡ ፣ የአንዲቱ ስሟ ዖርፋ የሁለተኛይቱ ስም ሩት ይባላል ፣ በዚያም ኖሩ ፣ ዓሥር ዓመት ያህል ሆነ ።
ወሞቱ ክልኤሆሙ ውሉዳ ለኑኃሚን መሐሎን ወኬሌዎን ወተርፈት ይእቲ ብእሲት እምታ ወእምክልኤሆሙ ደቂቃ ።	፭	ሁለቱ የኑኃሚን ልጆች ኬሌዎንና መሐሎን ሞቱ ፣ ያች ሴት ከባሏና ከሁለቱ ልጆቿ ተለይታ ቀረች ።
ወተንሥአት ይእቲ ወክልኤሆን መራዕዊሃ ወተመይጠት እምሐቅለ ሞአብ እስመ ሰምዐት ከመ ተሣሀሎሙ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ከመ የሀቦሙ እክለ ።	፮	እሷ ከሁለቱ ምራቶቿ ጋራ ተነሣች ፣ እኽል ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔር ወገኖቹን ይቅር እንዳላቸው ሰምታለችና ከሞዓብ አውራጃ ተመለሰች ።
ወወፅአት እምውእቱ መካን ኀበ ይነብራ ክልኤሆን መራዕዊሃ ምስሌሃ ወሖራ ውስተ ፍኖት ከመ ይእትዋ ውስተ ምድረ ይሁዳ ።	፯	ከሷ ጋራ ሁለቱ ምራቶቿ ከሚኖሩበት ቦታ ወጥታ ወደ ይሁዳ ዕጣ ይሄዱ ዘንድ መንገዳቸውን ሄዱ ።
ወትቤሎን ኑኃሚን ለመራዕዊሃ ሑራ እትዋ አብያተ አበዊክን ወእማቲክን ፣ ወይግበር እግዚአብሔር ምሕረቶ ምስሌክን ከመ ገበርክን ምሕረተ ምስለ እለ ሞቱ ወምስሌየ ።	፰	ኑኃሚንም ምራቶቿን ሂዱና ወደ እናቶቻችሁና ወደ አባቶቻችሁ ቤት ግቡ ፣ ለኔና ለሞቱትም ባሎቻችሁ በጎነትን እንዳደረጋችሁ እግዚአብሔር ቸርነቱን ያድርግላችሁ ። ኢያ፡ ፪ ፲፪ ፣ መሳ፡ ፩ ፳፬ ።
ወየሀብክን እግዚአብሔር ትርከባ ምሕረተ ወዕረፍተ ውስተ አብያተ አምታቲክን ወሰዐመቶን ።	፱	በባሎቻችሁ ቤት ዕረፍትን ታገኙ ዘንድ እግዚአብሔር ቸርነቱን ይስጣችሁ ብላ ሳመቻቸው ።
ወጸርሓ ወበክያ ወይቤላሃ ምስሌኪ ንገብእ ውስተ ሕዝብኪ ።	፲	እነሱም ድምጻቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ ፣ ካንቺም ጋራ ወደ ወገኖችሽ እንመለሳለን (እንሄዳለን) አሏት ።
ወትቤሎን ኑኃሚን እትዋ አዋልድየ ለምንት ትመጽኣ ምስሌየ ቦኑ ዘብየ ዓዲ ውሉድ ውስተ ከርሥየ እለ ያወስቡክን ።	፲፩	ኑኃሚንም ልጆቼ ! ከኔ ጋራ ለምን ትመጣላችሁ ፤ ተመለሱ በውኑ አሁን በሆዴ የሚያገቡዋችሁ ልጆች አሉኝን ፧ ዘፍ፡ ፴፰ ፲፩ ፣ ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ።
እትዋ እንከሰ አዋልድየ እስመ ረሳዕኩ እምአውስቦ ዘእምወለድኩ ወሉደ ወትጸንሕዎሙኑ እስከ አመ ይልህቁ ።	፲፪	ከማግባት አርጅቻለሁና እንግዲህ ወዲህስ ልጆቼ ! ተመለሱ ተስፋ አለኝ ብዬ ባል በገባ እስኪያድጉ ድረስ ተጠብቁዋቸዋላችሁን ፤ ።

፲፫ ወታጸንሓ ርእሰክን ወኢትትዋሰባ እልበ አዋልድየ፣ እስመ መረረተኒ ነፍስየ ጥቀ ፈድፋደ እምኔክን እስመ ወዕአት እምኔየ እደ እግዚአብሔር ።

፲፬ ወጸርሓ ክዕበ ወበክያ ወሰዐመታ ለዑርፍ ሐማታ ወተ መይጠት ኀበ ሕዝባ ወሩትሰ ተለወታ ።

፲፭ ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት ናሁ አተወት ካልእትኪ ኀበ ሕዝባ ወኀበ አማልክቲሃ እትዊ አንቲኒ ምስለ ካልእትኪ ።

፲፮ ወትቤላ ሩት ኢይትከሃለኒ ከመ እኅድጊ ወከመ እት መየጥ እምድኅሬኪ ኀበ ሖርኪ አንቲ አሐውር ወኀበ ኀደ ርኪ አኀድር፣ ሕዝብኪ ሕዝብየ ወአምላክኪ አምላክየ ወበ ኀበ ሞትኪ እመውት ወህየ እትቀበር ።

፲፯ ከመዝ ለይረስየኒ እግዚአብሔር ወከመዝ ለእኩን ከመ እልበ ዘይፈልጠኒ እምኔኪ ዘእንበለ ሞት ።

፲፰ ወሰበ ርእየት ኑኃሚን ከመ አጽንዐት ልባ ለሐዊር ምስሌሃ ኀደገት እንከ ብሂሎታ ።

፲፱ ወሖራ ክልኤሆን እስከ በጽሓ ቤተ ልሔም ወደምፀት ኵላ ሀገር በእንቲአሆን ወይቤልዋ ሕያውትኑ አንቲ ኑኃሚን

፳ ወትቤሎን ኢትሰምያኒ ኑኃሚን አላ ስምያኒ መራረ እስመ መረረኒ ፈድፋደ ወብዙኀ ።

፳፩ ወአንሰ ምልእትየ ሖርኩ ወዕራቅየ አግብአኒ እግዚአ ብሔር ለምንት ትብላኒ ኑኃሚን እንዘ እግዚአብሔር አኅ ሠረኒ ወፈድፋደ አሕመመኒ ።

፳፪ ወገብአት ኑኃሚን ወሩት መርዓታ ሞአባዊት ወእተዋ እምሐቅለ ሞአብ ወበጽሓ ውስተ ቤተ ልሔም አመ ቀዳሚ ማእረረ ሰገም ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወቦቲ ለኑኃሚን ብእሲ ዘየአምሮ ለምታ ወውእቱሰ ብእሲ ጽኑዕ ወከሀሊ እምአዝማዲሁ ውእቱ ለአቤሜሌክ ወስሙ ቦኤዝ ።

፪ ወትቤላ ሩት ሞአባዊት ለኑኃሚን እሖርኑ ውስተ ገራህት እእሪ እክለ ኀበ እለ ረከብኩ ሞገሰ ወት ቤላ ሑሪ ወለትየ ።

፫ ወሖረት ወአረየት እምውስተ ገራህት እንዘ ትተል ዎሙ ለእለ የዓፅዱ ወበጽሐት ውስተ አሐዱ ኀብር እምገ ራህቱ ለቦኤዝ ዘእምዘመዱ ለአቤሜሌክ ።

፬ ወመጽአ ቦኤዝ እምነ ቤተ ልሔም ወይቤሎሙ ለእለ የዐፅዱ አክለ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወይቤልዎ ይባ ርክ እግዚአብሔር ።

፭ ወይቤሎ ቦኤዝ ለወልዱ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዐፅዱ እንተ መኑ ዛቲ ወለት ።

፮ ወአውሥአ ውእቱ ወልድ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዐ ፅዱ ወይቤሎ እንታክቲ ወለት ሞአባዊት እንተ ገብአት ምስለ ኑኃሚን እምሐቅለ ሞአብ ።

ስለ እነርሱስ ባል ማግባት ትተዋላችሁን፤ ከናንተ የተነሣ ልቡናዬ ፈጽሞ አዝናብኛለችና የእግዚአብሔርም ረድኤት ከኔ ተለይታለችና ልጆቼ! እንዲህ አይደለም ተመለሱልኝ አለቻቸው ። መሳ፡ ፪ ፲፭ ። ኢዮብ ፲፱ ፳፩ ።

ዳግመኛም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፤ አማ ቷም ዑርፍን ሳመቻት ወደ ዘመዶቿም ተመለሰች፣ ሩት ግን ተከተለቻት ።

ኑኃሚንም ሩትን እነሆ በልንጀራሽ ወደ ወገኖቿና ወደ ጣኦቶቿ ተመለሰች፣ አንቺም ከበልንጀራሽ ጋራ ተመለሺ አለቻት ። ዘፍ፡ ፴፱ ፳፯ ። ኢያ፡ ፳፬ ፭ ።

ሩትም አለይሽና እንችንም ትቼ እመለስ ዘንድ አይ ቻለኝም አንቺ ከሄድሽበት እሄዳለሁ፣ ካደርሽበትም አድራለሁ ወገኖችሽም ወገኖቼ ፈጣሪሽም ፈጣሪዬ ነው ከሞትሽበት እሞታለሁ፣ በዚያም እቀበራለሁ አለቻት ።

ከሞት በቀር ካንቺ የሚለየኝ እንደሌለ ብላ የያዘች ውን ጥላ እንዲህ ይጣለኝ፣ እግዚአብሔር ያንቺ ሞት ለኔ ያድርገው አለቻት ። ፩ ሳሙ፡ ፫ ፲፯፣ ፲፬ ፵፬ ።

ኑኃሚንም ከርሷ ጋራ ለመሄድ ልቡናዋን እንዳጸናች በየች ጊዜ ከዚያ በኋላ ተመለሺ ማለትን ተወች ።

ሁለቱም ቤተ ልሔም እስኪደርሱ ድረስ ሄዱ፤ መም ጣቷም በሀገሩ ሁሉ ተሰማ ኑኃሚን ደኅና ነሽ፤ አሉዋት።

እጅግ ፈጽሜ አዝኛለሁና ኑኃሚን ያዘነች በሉኝ እንጂ ደስ ያላት አትበሉኝ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳፫ ።

እኔ ብዙ ሁኜ ሄድኩ እግዚአብሔር ባዶዬን መለሰኝ እግዚአብሔር አዋርዶኝ ሳለ ፈጽሞም አሳዝኖኝ ሳለ ለምን ደስ ያላት ትሉኛላችሁ፤ አለቻቸው ። ኢዮብ ፩ ፳፩ ።

ኑኃሚንም ከሞዓባዊት ሴት ከምራቷ ከሩት ጋራ ከሞ ዓብ አውራጃ ተመልሳ ገባች፣ መጀመሪያ ገብስ በሚለቀ ምበት ወራት ወደ ቤተ ልሔም ደረሱ ። ሩት ፫ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ኑኃሚን ባሏን (በመውረስ) የሚያውቀው የሚዘመ ደው ሰው ነበራት፣ ያ ሰው ግን የጸና ከአቤሜሌክ ወገን የሆነ ኃያል ሰው ነበር፣ ስሙም ቦኤዝ ይባላል ።

የሞዓብ ወገን ሴት የምትሆን ሩት ኑኃሚንን ባለሟል ነትን ካገኘሁበት ዘንድ እኽልን ለመልቀም ልሂድን፤ አለ ቻት፣ ይሁን ልጄ ሂጂ አለቻት ። ዘዳ፡ ፳፬ ፲፱ ።

ሂዳም የሚያጭዱትን ሰዎች እየተከተለች ከእርሻው ለቀመች ከአቤሜሌክ ዘመድ ከቦኤዝ እርሻ ወዳንዱ ወገን ደረሰች ።

ቦኤዝም ከቤተ ልሔም መጥቶ እኽል የሚያጭዱትን ሰዎች እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ይሁን አላቸው፣ እነሱም እግዚአብሔር ያክብርህ (ይባርክህ) አሉት ።

ቦኤዝ በሚያጭዱት ሰዎች ላይ የተሾመው ብላቴናውን ይህች የማን ልጅ ናት፤ አለው ።

ያም በአጫጆዎች ላይ የተሾመው ብላቴና ከሞዓብ አገር ከኑኃሚን ጋራ የመጣች ያች የሞዓብ ሴት የምት ሆን ልጅ ናት አለው ። ሩት ፩ ፲-፳፪ ።

ወትቤ እእሪ ወእስተጋብእ እምዘወድቀ እምከላስስት እምድኅሬሆሙ ለእለ የዐፅዱ ወመጽእት ወቆመት እምነ ግሀ እስከ ይእዜ ወኢኅደገት ንስቲተኒ እምውስተ ገራሀት ።	፯	እሷም ከአጫጆቹ በኋላ ከነዶው የወደቀውን እንድ ቃርምና እንድለቅም ብላ መጥታ ከጧት እስከ አሁን ቆማ ለች፣ ከእርሻውም ጥቂት ስንኳ አልተወችም አለው ።
ወይቤላ ቦአዝ ለሩት ኢሰማዕኪኑ ወለትየ ኢትበኢ ውስተ ገራሀት ባዕድ ለአስተጋብኦ ወኢትሖሪ እምዝየ ትልዊዮን ለአዋልድየ ።	፰	ቦአዝም ሩትን መቃረስ እንዲገባኝ አላወቅሽምን ልጄ ሆይ! ለመቃረም ወደ ባዕድ እዝመራ አትግቢ፣ ከዚህም አትሂጂ ልጆቼን ተከተያቸው ።
ወነጽሪ ውስተ ገራህት ኀበ የዐፅዱ ወትልውዮሙ ናሁ አዘዝኩ ደቀ ከመ አልቦ ዘይለክፈኪ ወእመኒ ጸማእኪ ሑሪ ኀበ ንዋይ ወስተዪ እምዘአምጽኡ ደቅ ።	፱	ወደ ሚያጭዱት አዝመራ ተመልከቺ የሚነካሽ ሰው እንዳይኖር እነዚ ልጆቼን አዝዝልሻለሁ ተከተያቸው ውኃም ብትጠሚ ከዕቃው ዘንድ ሂደሽ ልጆች ከመጡት ውኃ ጠጪ አላት ።
ወወድቀት በገጻ ወሰገደት ውስተ ምድር ወትቤሎ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ ሁቀኒ እስመ እን ግዳ አነ ።	፲	በግንባሯ ተደፍታ ሰገደችለት፣ በፊትህ ባለሟልነትን አግኝቼ እንደሆነ እንግዳ ነኝና ዕወቀኝ አለቸው ። ፩ ሳሙ፣ ፳፭ ፳፫ - ፴፩ ።
ወአውሥአ ቦአዝ ወይቤላ ዜና ዜነውኒ ኵሎ ዘገበርኪ ምስለ ሐማትኪ እምኅረ ሞተ ምትኪ ወአፎ ኀደጊ አቡኪ ወእሙኪ ወብሔረ ሙላድኪ ወመጻእኪ ኀበ ሕዝብ ዘኢተ እምሪ ትካት ።	፲፩	ቦአዝም ባልሽ ከሞተ በኋላ ለአማትሽ ያደረግሽውን ሥራ ሁሉ ነግረውኛል እናትና አባትሽን የተወለድሽበት አገርሽን ትተሽ ቀድሞ ወደ ማታውቂው ወገን እንደምን መጣሽ፣ ብሎ መለሰላት ።
ወይዕሢኪ እግዚአብሔር በከመ ገበርኪ ወይኩን ዕሤትኪ ፍጹመ በኀበ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ዘመ ጻእኪ ኀቤሁ ከመ ትትአመኒ በክነፊሁ ።	፲፪	ለአማትሽ በጎ ነገርን እንዳደረግሽ እግዚአብሔር ዋጋ ሽን ይስጥሽ፣ በክንፈ ረድኤቱም አምነሽ ወደሱ በመጣሽ በት በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋሽ ፍጹም ይሁን አላት ። ፩ ሳሙ፣ ፳፬ ፲፱ ።
ወትቤሎ ሩት ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ እስ መ አስተፍሣሕከኒ ወናዘዝከኒ ለልበ አመትከ ወናሁ አነ እከውነከ ከመ አሐቲ እምነ አእማቲከ ።	፲፫	ሩትም ደስ አሰኝተሽኛልና የእኔን የባርያህንም ልብ አረጋግተኸዋልና በፊትህ ባለሟልነትን አገኘሁ፣ እነሆ እኔም ከባሮችህ እንደ አንዲቱ ባሪያ እሆንኻለሁ አለችው ።
ወይቤላ ቦአዝ ሶበ ኮነ ጊዜ ምሳሕ ንዒ ዝየ ወብልዒ ኅብስተ ወትጸብሒ ኅብስተኪ በብሒእ ወነበረት ሩት እመ ንገለ ገቦሆሙ ለእለ የዐፅዱ ወአስተጋብእ ላቲ ቦአዝ ጥሕነ ወበልዐት ወጸግበት ወአትረፈት ።	፲፬	ቦአዝም በምሳ ጊዜ ወደዚህ መጥተሽ እንጀራን ብዪ እንጀራሽንም በመጣጣው አጥልቂ አላት፣ ሩትም በሚያ ጭዱት ሰዎች ጐን ተቀመጠች ቦአዝም በሶውን ሰበሰበ ላት በልታና ጠግባም አተረፈች ። ዘኍ ፯ ፫ ።
ወተንሥአት ትትቀረም ወአዘዞሙ ቦአዝ ለደቁ ወይቤ ሎሙ ለትእሪ ማእከለ ከላስስት ወኢታስተኀፍርዋ ።	፲፭	ትቃርም ዘንድ ተነሣች፣ ቦአዝም አሽከሮቹን በነዶው መካከል ትልቀም አትከልክሏት አላቸው ።
ወቡሩ ላቲ እምዘአስተጋብአት ወኅድጉ ላቲ ወትብላዕ ወትእሪኒ ወኢትገሥፅዋ ።	፲፮	የሰበሰበችውንም እንሥታችሁ አሽክሚት፣ ለቅማ ት ብላ አትቈጧት ብሎ አዘዛቸው ።
ወአረየት እምገራህት እስከ መስየ ወዘበጠቶ ለዝክቱ ዘአስተጋብአት ወኮነ ሰገሙ በመስፈርተ ኢፍ ።	፲፯	እስኪመሽም ድረስ ከእርሻው ለቀመች፣ የለቀመች ውንም ያን ገብስ ወቅታው ዓሥር ላዳን ሆነ ።
ወነሥአት ወአተወት ሀገረ ወርእየት ሐማታ ዘአ ረየት ወአምጽአት ሩት ወወሀበታ ዘአትረፈት እምድ ኅረ ጸግበት ።	፲፰	ይህን ይዛ ወደ ከተማ ገባች፣ አማቷም የለቀመችውን አየች፣ ሩትም ከጠገበች በኋላ ያተረፈችው አውጥታ ሰጠቻት ። ሩት ፪ ፲፬ ።
ወትቤላ ሐማታ በአይቴ አረይኪ ዮም ወበአይቴ ገበ ርኪ ቡሩክ ለይኩን ዘአእመረኪ፣ ወአይድዐታ ሩት ለሐ ማታ በአይቴ ገብረት ወነገረታ ስሞ ለውእቱ ብእሲ ዘኀቤሁ ወዓልኩ ዮም ቦአዝ ውእቱ ።	፲፱	አማቷም ዛሬ ወዴት ለቀምሽ፣ ወዴትስ ስትሠሪ ዋል ሽ፣ በፍቅር ያወቀሽ ሰው የተባረከ ይሁን አለቻት፣ ሩትም ለአማቷ ወዴት ስትሠራ እንደዋለች ነገረቻትና ዛሬ የዋ ልኩበት የዚያንም ሰው ስም ቦአዝ ይባላል ብላ ነገረቻት ።
ወትቤላ ኑኃሚን ለመርዓታ ቡሩክ ውእቱ እግዚአብ ሔር እስመ ኢኀደገ ምሕረቶ ምስለ ሕያዋን ወምስለ ምው ታን ወትቤላ ኑኀሚን ብእሲሁሰ ቅሩብነ ውእቱ እምእለ ይትሐመዉነ ።	፳	ኑኃሚንም ምራቷን ለሞቱትና ላሉት ቸርነቱን አል ተወምና እግዚአብሔር ክቡር ምስጉን ነው አለቻት፣ ኑኃሚን ሰውዬው ግን ከሚወርሱን ወገን አቅራቢያ ችን ነው አለቻት ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፱ ። ሩት ፫ ፲ ።
ወትቤላ ሩት ለሐማታ እስመ ይቤለኒ ምስለ አዋልድየ ትልዊ እስከ የኀልቅ ማእረርነ ።	፳፩	ሩትም አማቷን አዝመራችን እስኪያልቅ ድረስ ልጆ ቼን ተከተይ ብሎኛልና ልጆቹን እከተላለሁ አለቻት ።
ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት መርዓታ ሠናይ ወለትየ ሰበ ትተልዊ አዋልዲሁ ወኢይረክቡኪ ውስተ ገራህተ ባዕድ ።	፳፪	ኑኃሚንም ምራቷ ሩትን ልጄ! ልጆቹን ብትከተዪ መልካም ነው ነገር ግን በሌላ ሰው እርሻ አያግኙሽ አለቻት ።

፳፫ ወተለወቶን ሩት ለአዋልደ ቦኤዝ ከመ ትእረ እስከ አመ የኀልቅ ማእረረ ሰገም ወሥርናይ ወነበረት ምስለ ሐማታ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት መርዓታ ወለትየ ኢየኃሥሥኑ ለኪ ዕረፍተ ከመ ትሠኒ ላዕሌኪ ።

፪ ወይእዜኒ አኮኑ ቦኤዝ ማእምርነ ዘምስለ አዋልዲሁ ሀሎኪ ናሁ ውእቱ ይገብር ውስተ ዐውደ እክሉ ዮም በዛቲ ሌሊት ።

፫ ወአንቲሰ ተሐፀቢ ወተቀብኢ ወተላበሲ አልባሰኪ ወሑሪ ኀበ ዐውደ እክሉ ወኢያእምሪ ሰብእ ዘይሬእየኪ እስከ የኀልቅ በሊዐ ወሰትዮ ።

፬ ወሶበ ሰከበ አእምሪ መካኖ ኀበ ኖመ ወህየ ሑሪ ወክሥቲ ኀበ እገሪሁ ወሰከቢ ወውእቱ ለሊሁ ይኤዝዘኪ ዘከመ ትገብሪ ።

፭ ወትቤላ ሩት ኵሎ ዘከመ ትቤልኒ እገብር ።

፮ ወሖረት ኀበ ዐውደ እክል ወገብረት ኵሎ ዘከመ አዘዘታ ሐማታ ።

፯ ወበልዐ ወሰትየ ቦኤዝ ወተፈሥሐ ልቡ ወሖረ ወሰከበ ኀበ ክምር ወመጽአት ጽሚተ ወከሠተት ኀበ እገሪሁ ወሰከበት ።

፰ ወመንፈቀ ሌሊት ከዊኖ ነቅሐ ቦኤዝ ወደንገፀ ወረከበ ብእሲተ ኀበ እገሪሁ ።

፱ ወይቤላ መኑ አንቲ ወትቤሎ አነ ሩት አመትከ ወክድነኒ ጽንፈ ልብስከ እስመ መስተሐምው አንተ ።

፲ ወይቤላ ቦኤዝ ቡርክት አንቲ ለእግዚአብሔር ወለትየ እስመ ኄየሰት ምሕረት ደኃሪት እምቀዳሚትኪ ዘኢሖርኪ ወኢተለውኪ ወራዙተ ነዳያነ ወአብዕልተ ።

፲፩ ወይእዜኒ ወለትየ ኢትፍርሂ ኵሎ ዘትቤልኒ እገብር ለኪ ወየአምር ኵሉ ነገደ ሕዝብየ ከመ ብእሲተ ኃይል አንቲ ፡ ወከመ መስተሐምው ወበሕቱ በ መስተሐምው ዘይቀርብ እምኔየ ።

፲፪ ቢቲ ዛተ ሌሊተ ወሶበ ጸብሐ ለእመ ተሐመወ ሠናይ ውእቱ ለይትሐመውኪ ፡ ወለእመሰ ኢፈቀደ ይትሐም ውእቱ ሕያው እግዚአብሔር ከመ አነ እትሐመውኪ ወቢቲ እስከ ይጸብሕ ።

፲፫ ወቤተት ኀበ እገሪሁ እስከ ይጸብሕ ወተንሥአት እንበለ ይትረአይ ሰብእ ።

፲፬ ወይቤ ቦኤዝ አልቦ ዘየአምር ከመ መጽአት ብእሲት ኀበ ዐውደ እክል ።

፲፭ ወይቤላ አምጽኢ ልብሰ ዘላዕሌኪ ወአኀዘ ወሰፈረ ውስቴቱ ስድስ እክለ ሰገም ወአፆራ ወቦአት ውስተ ሀገር ።

፲፮ ወአተወት ሩት ኀበ ሐማታ ወትቤላ ምንት ዝንቱ ወለትየ ፡ ወአይድዐታ ኵሎ ዘከመ ገብረ ላቲ ውእቱ ብእሲ ።

፲፯ ወትቤላ እላንተ ስድሰ እክለ ሰገም ወሀበኒ ወይቤለኒ ኢትእትዊ ዕራቀኪ ኀበ ሐማትኪ ።

ሩትም የሥንዴውና የገብሱ አዝመራ እስኪያልቅ ድረስ የቦአስን ልጆች ተከተለቻቸው ከአማቷም ጋር ኖረች።

ምዕራፍ ፫ ።

ኑኃሚን ምራቷ ሩትን ልጄ በጎ ነገር ትደረግልሽ ዘንድ እኔስ ላንቺ ዕረፍትን አልፈልግልሽምን፤ አለቻት ።

አሁንም ከልጆቹ ጋራ ያለሽበት ቦአስ በመውረስ የሚያውቀን አይደለምን፤ እነሆ እሱ ዛሬ በዚች ሌሊት ዓውድማ ይጥላል ።

አንቺ ግን ገላሽን ታጥበሽ ሽቱ ተቀብተሽ ልብስሽን ለብሰሽ ወደ እኽሉ ዓውድማ ሂጂ መብሉ መጠጡ እስኪፈጸም ድረስ የሚያይሽ ሰው አይኑር ። ፪ ሳሙ ፡ ፲፬ ፪ ።

በተኛ ጊዜ የተኛበት ስፍራውን ዐውቀሽ ወደዚያ ሂጂ ከእግሩም ዘንድ ገልጠሽ ተኚ፤ የምታደርጊውንም እሱ ያዝሻል ።

ሩትም ያልሽኝን ሁሉ አደርጋለሁ አለቻት ።

ወደ እኽሉም ዓውድማ ሂዳ አማቷ ያዘዘቻትን ሁሉ አደረገች ።

ቦአስም በልቶ ጠጥቶ ልቡናውን ደስ ብሎት ከክምሩ ዘንድ ተኛ (እሷም) ቀስ ብላ መጥታ ከእግሩ ዘንድ ገልጣ ተኛች ። መሳ፡ ፲፱ ፮ ፡ ፪ ሳሙ ፲፫ ።

እኩለ ሌሊት በሆነ ጊዜ ቦአስ ነቃ ደነገጠ ፡ ከእግሩ ዘንድ ሴት አገኘ ። መሳ፡ ፲፯ ፳፱ ። ኢዮብ ፯ ፲፫ ።

አንቺ ማነሽ፤ አላት ፡ እኔ ባርያህ ሩት ነኝ ፡ አንተ እኔን መውረስ የሚገባህ ነህና የልብስህን ጫፍ አልብሰኝ አለችው ። ዘዳ፡ ፳፬ ፴ ። ሩት ፫ ፲ ።

ቦአስም ድኾች ጐልማሶችንና ገንዘብ ያላቸው ባለጸጎችን ተከትለሽ ያልሄድሽ ከቀድሞው በጎነትሽ የዛሬው በጎነትሽ በልጧልና ልጄ፤ አንቺ ለእግዚአብሔር የተባረክሽ ነሽ አላት ። ሩት ፪ ፳ ፡ ፩ ፰ ።

ልጄ አትፍሪ ያልሽኝን ሁሉ አደርግልሻለሁ ፡ አንቺ የወገኖቼ ሚስት እንደሆንሽ እኔም መውረስ የሚገባኝ እንደሆንኩ የወገኖቼ ወገን ሁሉ ያውቃል ነገር ግን ከኔ የሚቀርብ መውረስ የሚገባው አለ፤ አላት ።

ዛሬ ሌሊት እደሪ ፡ ከነጋ በኋላ ያ ሰውዬ ቢወርስሽ ደግ ነው ፡ ባይወድ ግን እኔ እንድወርስሽ እግዚአብሔር ሕያው ነው ፡ እስኪነጋ ድረስ እደሪ አላት ።
ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ። መሳ፡ ፰ ፲፱ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፳፭ ፳፮ ።

እስኪነጋም ድረስ ከእግሩ ዘንድ አደረች ፡ ሰው ሳይተያይ ተነሣች ።

ቦአስም ወደ እኽሉ ዓውድማ ሴት እንደመጣች ሰው ዐይወቅ አለ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ።

የለበስሽውን ልብስ አምጪ ብሎ ይዞ ስድስት ላዳን ገብስ ሰፍሮ በልብሷ ቋጥሮ አሸከማት ፡ ወደ አገርም ገባች ።

ሩትም ወደ አማቷ ገባች ፡ ልጄ፤ ይህ ምንድር ነው፤ አለቻት ፡ እሷም ያ ሰው ያደረገላትን ሁሉ ነገረቻት ።

ይህን ስድስት ላዳን ገብስ ሰጠኝ ፡ ወደ አማትሽም ባዶሽን አትመለሺ አለኝ አለቻት ።

፲፰ ወትቤላ ንበሪ ወለትየ እስከ ትሬእዪ ከመ ኢይወድቅ ቃልየ እስመ ኢያረምም ውእቱ ብእሲ ወኢየሀርፍ ዮም እስከ ይገብር ለዝንቱ ነገር ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወዐርገ ቦኤዝ ኀበ አንቀጽ ወነበረ ህየ ወመጽአ ዝክቱ መስተሐምው ዘይቤ ቦኤዝ ይኀልፍ ወይቤሎ ቦኤዝ ገኀሥ ወንበር ዝየ እስከ ንትናገር ወግኀሠ ወነበረ ።

፪ ወነሥአ ቦኤዝ ዐሠርተ እደወ እምሊቃናተ ሀገር ወይቤሎሙ ንበሩ ዝየ ወነበሩ ።

፫ ወይቤሎ ቦኤዝ ለመስተሐምው መክፈልተ ገራህት ዘእኍነ አቤሜሌክ እግብእ ሳቲ ለኑኃሚን እንተ አተወት እምሐቅለ ሞአብ ።

፬ ወአንሰ ነገርኩከ ትስማዕ እንዘ እብል ኀረይ ለከ በቅድመ እለ ይነብሩ ወበቅድመ ሊቃናት ወበቅድመ ሕዝብ እመሰ ትትሐመው ተሐመው፤ ወእመሰ ኢትትሐመው አይድዐኒ ወአእምር እስመ ዘይቀድምከ ተሐምዎ አንተ ወአነ እምድኅሬከ፤ ወይቤሎ አነኑ ውእቱ መስተሐምው ።

፭ ወይቤሎ ቦኤዝ ከመ ንሣእከ ገራህተ እምእደ ኑኃሚን ወእምነ ሩት ሞአባዊት ብእሲቱ ለዘሞተ ወኪያሃኒ ርቱዕ ትንሣእ ከመ ታቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ።

፮ ወይቤ መስተሐምው ኢይክል ተሐምዎ ከመ ኢይኅጕል ርስትየ ተሐሞ ለርእስከ ተሐምዎ ዘዚአየ እስመ ኢይክል ተሐምዎ ።

፯ ወከመዝ ውእቱ ሕንጌሁ ለተሐምዎ በቅድመ እስራኤል ወበእንተ ተዋልጦ ከመ ያቅም ቃሎ ወይፈትሕ ውእቱ ብእሲ ሣእኖ ወይሁብ ለካልኡ ዘይትሐመው ተሐምዎ ዚአሁ ወከመዝ ውእቱ ስምዑ በውስተ እስራኤል ።

፰ ወይቤሎ መስተሐምው ለቦኤዝ ንሣእ ለከ ተሐምዎ ዘዚአየ ወፈትሐ ሣእኖ ወወሀበ ።

፱ ወይቤሎሙ ቦኤዝ ለሊቃናት ወለኩሉ ሕዝብ ስምዑ አንትሙ ዮም ከመ ነሣእኩ ኩሎ ዘአቤሜሌክ ወኵሎ ንዋዮሙ ለኬሌዎን ወለመሐሎን እምእዴሃ ለኑኃሚን ።

፲ ወለሩት ሞአባዊት ብእሲተ መሐሎን ነሣእክዋ ሊተ ትኩነኒ ብእሲተ ወከመ እቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ወኢይጥፋእ ስሙ እምአኃዊሁ ወእምነገደ ሕዝቡ ስምዕየ አንትሙ ዮም ።

፲፩ ወይቤሉ ኩሉ ሕዝብ በኀበ አንቀጽ ስምዕከ ንሕነ፤ ወሊቃናትኒ ይቤልዎ ይረስያ ለከ እግዚአብሔር ለብእሲትከ እንተ ትበውእ ውስተ ቤትከ ከመ ራሔል ወከመ ልያ እለ ሐነጻሁ ለቤተ እስራኤል ክልኤሆን፤ ወግበር ኃይለ ውስተ ኤፍራታ ወይኩንከ ስም በውስተ ቤተ ልሔም ።

፲፪ ወይኩን ቤትከ ከመ ቤተ ፋሬስ ዘወለደት ትእማር ለይሁዳ ወዘርእ የሀብከ እግዚአብሔር በላዕለ ዛቲ ወለት ።

ያ ሰው ዝም አይልምና ይህንንም ነገር እስኪያደርገው ድረስ ዛሬ አያርፍምና ቃሌ እንዳይቀር እስክታዪ ድረስ ልጄ ተቀመጪ አለቻት ። መዝ፡ ፴፯ ፭ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ቦኤዝ ወደ ሸንጎ ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ፤ ቦኤዝ ያግባ ያለው ያ ሰው አልፎ ይሄድ ዘንድ መጣ፤ ቦኤዝም እዚህ ንነጋገር ድረስ ገብተህ በዚህ ተቀመጥ አለው እሱም ገብቶ ተቀመጠ ።

ቦኤዝም ከአገር ሽማግሌዎች ዓሥር ሰዎች አምጥቶ በዚህ ተቀመጡ አላቸው፤ ተቀመጡም ። ፩ ነገ፡ ፳፩ ፰ ።

ቦኤዝ መውረስ የሚገባውን ሰው የወንድማችንን የአቤሜሌክን ዕጣ ከሞዓብ አውራጃ ለተመለሰች ለኑኃሚን መልስላት አለው ።

እኔ ትሰማኝ ዘንድ በሸንጎ በተቀመጡ በአለቆችና በሕዝቡም ፊት የሚሻልህን ምረጥ ብዬ ነገርኩህ አስቀድሞ መውረስ የሚገባህ አንተ ነህና እኔ ግን ከንተ በኋላ ነኝና እትወርስ እንደሁ ንገረኝ ልወቅ የምወርሰው እኔ ነኝ አለው፤ እሱም ወራሹ እኔ ነኝን፤ አለው ።

ቦኤዝም ከኑኃሚን እጅ ከሟቹ ሚስት ከሞዓብ ሴት ከሩት እጅ እርሻውን እጅ እንዳደረግህ (እሁንም) እሷን እግብተህ የሟቹን ስም በርስቱ ላይ ልታስጠራው ይገባል አለው ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ። ሩት ፬ ፲ ።

ያም መውረስ የሚገባው ሰው ርስቴን እንዳላጣ መውረስ አይቻለኝም አለ፤ መውረስ አይቻለኝምና የኔን እወራረስ አንተ ለራስህ ውረስ አለው ። ሩት ፫ ፲፫ ።

በእስራኤል ዘንድ የአወራረስ ሥርዓቱ (ፍርዱ) እንዲህ ነው፤ አወራረስን ስለ መለዋወጥ ቃሉን ያጠና ዘንድ ፍርዱ እንደዚህ ነው፤ የሱን አወራረስ ለሚወርስ ወንድሙ ጫማውን አውልቆ ይሰጠዋል፤ በእስራኤል ዘንድ ምስክሩ እንዲህ ነው ። ዘሌ፡ ፳፯ ፲፫ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፯ ።

መውረስ የሚገባው ሰው ቦኤዝን የኔን ውርስ አንተ ውረሰው ብሎ ጫማውን አውልቆ ሰጠው ።

ቦኤዝም (ቡኤዝ) ወገኖቹን ሁሉና አለቆችን የኬሌዎንና የመሐሎን ገንዘብ ሁሉና የአቤሜሌክን ገንዘብ ሁሉ ከኑኃሚን እጅ እንደወሰድኩ ።

የሞዓብ ሴት ከምትሆን የመሐሎን ሚስት ሩትንም ሚስት ትሆነኝ ዘንድ የሟቹንም ስም በርስቱ ላይ አስጠራው ዘንድ ከወገኑ ነገድና ከወንድሞቹ ተለይቶ ስሙ እንዳይጠፋ እንዳገባኋት ዛሬ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ አላቸው ። ዘዳ ፳፭ ፯፤ ዘሩት ፬ ፭ ።

በሸንጎም ያሉ ሕዝብ ሁሉ ምስክሮችህ ነን አሉት፤ ሽማግሌዎችም ወደ ቤትህ የምትገባ ሚስትህን እግዚአብሔር ላንተ የያዕቆብን ቤት እንዳነፁት እንደ ራሔልና እንደ ልያ ያድርጋት በኤፍራታም ኃይልን አድርግ በቤተ ልሔምም ስም የሚያስጠራ ልጅ ይስጥህ አሉት ።

ወገንህም ለይሁዳ እንደወለደችለት እንደ ፋሬስ ወገን ይሁን እግዚአብሔር ከዚች ልጅ ዘር ይስጥህ አሉት ።

፲፫ ወነሥኣ ቦኤዝ ለሩት ወኮነቶ ብእሲተ ወወሀበ እግዚአብሔር ወፅንሰት ወወለደት ወልደ።

ቦኤዝም ሩትን አገባት ሚስትም ሆነችው፤ እግዚአብሔርም ዘር ሰጣት ፀንሳም ወንድ ልጅ ወለደች።

፲፬ ወይቤላሃ አንስት ለኑኃሚን ይትባረክ እግዚአብሔር ዘኢያኅጥአኪ ዮም መስተሐምወ በዘይሰመይ ስምኪ በውስተ እስራኤል።

ሴቶችም ኑኃሚንን በእስራኤል ስምሽ በሚጠራ ገንዘብ ዛሬ ወራሽ ያሳጣሽ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን አሏት። ማቴ፡ ፩ ፫። ሉቃ፡ ፲፩ ፳፯።

፲፭ ወይኩንኪ በዘታገብኢ ነፍሰኪ ወዘየሐስዮ ለሢበትኪ እስመ አፍቀረተኪ መርዓትኪ እንተ ወለደት ዘይኄይሰኪ ለኪ እምሰብዐቱ ደቂቅ።

ልቡናሽን ወደ ደስታ በምትመልሺ ገንዘብ የምትመልሽበት ይሆንሻል፤ ከሰባት ልጅ የሚበልጥ የወለደችልሽ ምራትሽ ወዳሽላችና ያረጀ ሰውነትሽን የሚያድስልሽ ይሆንሻል። ዘፍ፡ ፴፯ ፲፱። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፰።

፲፮ ወነሥአቶ ኑኃሚን ለውእቱ ሕፃን ወአንበረቶ ውስተ ሕፅና ወኮነቶ ሐፃኒተ።

ኑኃሚንም ያንን ልጅ ተቀብላ በክንዷ ታቀፈችው ሞግዚትም ሆነችው።

፲፯ ወሰመያሁ እግዋሪሃ ስሞ እንዘ ይብላ እስመ ተወልደ ወልድ ለኑኃሚን ወሰመዩ ስሞ ኢዮቤድ ወውእቱ አቡሁ ለእሴይ አበ ዳዊት።

ጐረቤቶቿም ለኑኃሚን ልጅ ስለ ተወለደላት ዕዘንን የሚያስረሳ ሲሉ ስሙንም ኢዮቤድ አሉት፤ ይኸውም የዳዊት አያት የዕሤይ አባት ነው። ዘፍ፡ ፵ ፳፫። ሉቃ፡ ፩ ፶፱።

፲፰ ወከመዝ ውእቱ ትውልዱ ለፋሬስ፤ ፋሬስ ወለዶ ለኤስሮም።

የፋሬስም ትውልዱ እንዲህ ነው፤ ፋሬስ ኤስሮምን ወለደው።

፲፱ ወኤስሮም ወለዶ ለአራም፤ ወአራም ወለዶ ለአሚናዳብ።

ኤስሮምም አራምን ወለደው፤ አራምም አሚናዳብን ወለደው። ፩ ዜና መ፡ ፪ ፲፩።

፳ ወአሚናዳብ ወለዶ ለነአሶን፤ ወነአሶን ወለዶ ለሰልሞን።

አሚናዳብም ነአሶንን ወለደው፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደው። ዘፀ፡ ፮ ፳፫።

፳፩ ወሰልሞን ወለዶ ለቦኤዝ፤ ወቦኤዝ ወለዶ ለኢዮቤድ።

ሰልሞንም ቦአዝን (ቡኤዝን) ወለደው፤ ቦኤዝም ኢዮቤድን ወለደው። ዘኍ፡ ፩ ፯።

፳፪ ወኢዮቤድ ወለዶ ለእሴይ፤ ወእሴይ ወለዶ ለዳዊት።

ኢዮቤድም እሴይን ወለደው እሴይም ዳዊትን ወለደው።

ተፈጸመ አሪት ዘሩት፤
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፈጻሚ ተድናስን ለዕቤራት፤
አሜን።

ለዘለዓለሙ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና፤
የሩትን ዜና የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ።
አሜን።